

Előfizetési díj.

Helyben:

Egy évre . . .	3 frt — kr.
Fél évre . . .	1 „ 50 „
Negyedévre . . .	80 „
Egyes szám ára . . .	10 „

Előfizetési díj.

Vidéken:

Egy évre . . .	3 frt 60 kr
Fél évre . . .	1 „ 80 „
Negyedévre . . .	1 „ — „
Egyesszám . . .	10 „

VÁCZ.

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKU HETIKOZLONY.

Hirdetmények díj 3 hasábos petti sorért 5 kr. — Többszöri vagy terjesztett hirdetések díj 3 hasábos petti sorért 15 krajczár delmes hirdetésekül árlengedés adatik.

Nyílt térbenval közlemények után három hasábos sorért 15 krajczár számítottak.

Az előfizetési díj a lap szellemi részét illető közlemények „Vácza” szerkesztőségéhez 60 ut 81. szám alá Vácra küldendők.

Hirdetések fölvetetnek a síkta. íparint. könyvnyomdájában, a művezető által.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Vác, 1871. november 16.

Az egyszer megtett indítványom ímeténi csak akkor látjuk helyén, ha az: meg nem értet, — vagy? korai volt! tehát nem ismétléljük, hanem interpellációt adunk be.

Azon két rendbéli indítványunk: egyike a fegyházi olesó munkaeör felhasználása, — másik a cselédrendszer szigorú szabályozása iránt, melyeket körülbelöl egy éve tettünk, sem meg nem értet, sem pedig korai nem volt.

Hogy megértett volt, mutatta azon körülmény, hogy kis társadalmunknál elvilég, de csak is elsö el lett fogadva; — hogy korai nem volt. igazolja azon körülmény, miszerént e haladéktalan keresztül viendö két intézkedést az idöben már a részletekbe is bocsátokztunk.

Interpelláltak tehát általunk ne mes olvasó közönségünk:

1-ör. Igaz-e, hogy városi képviselötök elölt a fegyházi munkaeörök felhasználása iránt szükséges indítványok megtevés és megszavazva nem lennének? és ha nem, mi ennek oka?

Peniglen;

Tekintete véve, hogy városunk bár mely pontján tetemes újítások és javítások szükségeltének.

Tekintete véve, hogy ily újítások és javításokra drága napszánot kellé pazarolni.

Tekintete véve, hogy a fegyház, mely városunk majdnem közepén van, sok oly érvrel rendelkezik, melyet más mint napszámoságra fel nem használhat.

Tekintete véve, hogy az ily feygenozások sokkal olesóbbak, mint minden olesóság mellett jobbak; mert a szabad lég szivtatása végett a leg-szorgalmasabb munkások vállalkoznának.

Tekintete véve, hogy ha ily munkaeör Váczon levö fakercsködötelepen már használni lehet, miért nem

lehetne e város mint comunitásnak, és így —

Tekintete véve, hogy ezen munkaeöröt megnyerhetnök, söt ezért füt-fát meg kell mozditanunk.

Hajlandó-e ezen munkaeörért a mi nemes magistratusunk egy árkus papirosz feloldozni, és hogy ez megtörténhessék, hajlandó-e a képviselöben ez indítványt valaki megtenni, végre hogy ez megtörténhessék, hajlandó-e olvasónöink egyike képviselö fejéreg olyanszerű hatást gyakorolni, hogy ez indítványt megtegye?

2-ör. Igaz-e, hogy a cselédügy nálunk még mindig oly miserálisi állapotban van? és miért? holott —

Tekintete véve, miszerént polgármesterünk, bíránk, tanácsosaink stb. már a városházánál bent sem képesek cselédet kapni, — hogy kapuának mi!

Tekintete véve hogy mind ezen baj igen egyszerűn orvosolható lenne.

Tekintete véve, hogy a zubringernek nem szükségeseek, ellenben —

Tekintete véve azt, hogy egy tudakozó intézet szükséges.

Tekintete véve, hogy mi oly indítványt tettünk, melynélfogva kiadás nélkül, söt jövedelem mellett lehetne e kérdést megoldani.

Tekintete véve tehát, hogy ha tudakozó intézetet állitunk fel, a zubringernöket pedig agyon alabárdoztatjuk (szelilemleg értve) úgy elérjük azon célt, melyért küzdünk, hogy a város polgár mestere is kapjon cselédet, és egyáltalában jó vagy rossz, de cselédet.

Hajlandó-e a város hatósága a cselédesség körül tervünk elfogadni, és hogy ez történhessék hajlandó-e a városi kép viselő kezdeményezöl felépüni, és hogy ez végre tény legyen: hajlandó-e a mi cseléd nélküli holgyeink oda hatni — hogy férjeink mint képviselöök ez érdemben indítványukat megtegyék és feleségeiket ha nem is az önközli mosogatástól, de

legalább a szakdós nőség terhétől megmenteni segítsenek?

Mindkét interpellációt női kezekbe tétvén le (mert a férfiak keze gyöngetelen), magunkat és e jobb sorost érdemlő vácai társadalmat ily gyöngeéd kezekbe ajánlvá maradok alázatos

kész köteles szolgáljuk a szerkesztőség megbízásából
Majoros Ferik.

Néhány szó a kath. legényegyletről írt cikkre.

III.

„Az új kor új szükségeket teremt Kosuth.
„Mind az által, ha a székely magzatuk illö, hogy a rendkívüli erőteljes is megjutnak.”

Történet.

A „Vácza” 42.43. 44-ik számában a helybeli kath. legényegyletet deformáló cikkre úgy jártam, mint az egyszeri zsidó a lovát áruló gazdamberrel. A gazda t. i. egyre kínálta a lovat, mit midöen a zsidó jói megnézett, azt felelte a gazdának. „Ha ennek a lónak az eleje olyan volna, a minöknek hátuljának kellene lenni, megvenném.” Használólag, ha az „Ostor” a „Vácza” lapban megjelent cikkének elején a kath. legényegyletetek úgy fogta volna föl, a mint az cikkének végén föl kellett volna fognia, úgy egy szót sem írtam volna eleme. De miután ez nem történt, kénytelen vagyok folytatni.

Némely ember azt gondolja, hogy az emberi társadalom olyan, mint a diófa, minél jobban özik, csapják, annál jobban gyümölcsözök és hajt. — Ezek a legnevezesebb emberek, ilyen az „Ostor” is.

Miután elméletben megfűstölte az egyletet, neki ront a könyvtárnak és azt mondja, hogy az az egylet nem érdeklö könyvekkel van tele, mint a sz. irás, Morus Tamás, Anacharis, melyek inkább szellemet törpítenek. Midöen a sorokat által olvastam, felgöször is azt gondoltam, hogy az „Ostor” legalább 50 kötet könyvvel meg-

szegyeníti az egyelet, — nem, ez ő nem teszi; hanem a helyett neki ront a sz. írás, Morus Tamás, és Anacharisnak az az módja, hogy ezek „szellem-törpítők.“ Szegény „Ostor“!... így van az, midőn valaki nem szeret olvasgatni, s írónak csak föl. Hies Morus Tamás volt az, ki Angliában 300 év előtt már a munkásszafly terheinek könnyítésén fáradozott. Olvasza volna csak Kuszi pájtását az „Ellenőr“, a míg két hete Morus Tamástól gyönyörűen elkezerte és ir egy pár sorban!... Anach arsis? A hies Felencio egyik legkitűbb munkája. Mága Anacharis egy szittyia böles, ki mint utazó szerepel a munkában.

Többet olvasgatni és kevesebbet írni újságba t. ez „Ostor“ úr!
Ha talán a sz. írás „szellem-törpítő“? Ezzel megtámadott minden keresztény felekezett. — Sőt többet mondok, ily vallomásra a legvallástalanabb bölcselő sem vetemedett. Rousseau, a vallástalanság zászlóvivője a sz. írásról így ír: „Az evangélium szentésége melyen hit szivemre. Nézzétek a filozófusok könyveit, mily csekélyek ehez képest minden ékeik mellett.“

Ne is mondjuk, hogy az evangélium története csak önkényes koholmány. Akár a lelket, mely benne uralkodik, akár erkölcsi tanítását tekintjük. S az evangélium oly utódzatlan helységéig bír az igazság, hogy jobban keljen álmékolnunk szerényén, mint hősen.“ Az újabb csillagszati tudományok megalapítói, Kopernik, Newton, Koppler, buszó keresztények valának, az sz. írást nem mondták „szellem-törpítőnek“, sőt Newtonról tudjuk, hogy a sz. írás értelmezésével sokat foglalkozott. Az újabbkori francia természetvizsgálók között: mint Cu-

viert, Deluc, Biot, Blainville, s mások, kik vizsgálódásaik eredményét a szent írással összehangolva hozni igyekeztek s nem mondták „szellem-törpítőnek.“ A hies svájci Agassiz előbb neuchatel, jelenleg Bészak-Amerikában tanár, sok pontra nézve ellenkezésben van ugyan a sz. írással az emberiem egy-ségét illetőleg; de éppen azért, hogy vele ellenkezésben van, mutatj, hogy foglalkozott vele és nem tartja „szellem-törpítőnek.“ Az angol természetvizsgálók majd mindnyájan vallások érzületi fideségek, mint Buckland, Whewell, Fleming, kik a biblia védelmére keltek. Egy amerikai természetudományi szaklapban egy geologus leg-ujabban így nyilatkozott: „Biztosan állít-latham hogy Európában és nálunk sok geologus van, kik a kinyilatkoztatás igazságát nem csak elismerik; de örömmel fedezik föl minden hegyképződésben a teremtő és tartató Isten elvitézhatlan nyomait.“ A németirodalomban Wogt trivialis dezeskedés, Moleschott materialistikus tanai mellett ott vannak a keresztény szellemű Schubert, Raumer, Fucks, Vagner András és Rudolf. Kik a sz. írást nem tartják „szellem-törpítőnek.“ Mely nem eléggé bizonyítja, hogy egy egyszerű kath. legény-egylet támadására iri ezek kiállításához nem szükséges a sz. írást „szellem-törpítőnek“ nevezni, nem szükséges kellék a gyermekekben hánykolódó hitelenség, mely addig egy iparos legényt beesulesnek sem tart, míg Istene van.

Nincs számandóbb a lelki fogság-nál, midőn az elfogultság, e veszedelmes tömlőtartozta az észnek ad irányt valakinek, mely felé reformeszmét valószínűltá. Az „Ostor“ telve jó akarat-tal, legelőször is a könyvtárát hánytá

széjjel, melyben a fenn említett könyvek sártették fölvilágosodott lelküket.

Pedig csak ott létez valódi fölvi-lágosodás, hol az erkölcsök javulnak. Az erkölcsjavítással ezen könyvek nem ellenkeznek. Sértették e vallás-erkölcsi szellemben iri könyvekgyűlését izlési szeméit. Pedig csak ott láthatni jól, hol a szem igazságos, és a fény nem vakító. Tudom, hogy „Ostor“ a korszelem szülte magasztos elveket magáévá tette, melyek köz kétségen túl tartozik a színek nélküli tisztábitás és jobbitás: de könyvtárunkat hagyja csak, mert félek, hogy addig tisztogatnát, míg egészen elkopnek. Hagyja különösen az említett könyveket, melyek „Ostor“ szerűt „szellem-törpítő-nek“, mert azon könyvek kristálytisztaság morálja örök — melyről az igazságtalan tettenek jóváhagyását épen oly kevéssé várhatja, mint az ének neutralitását. Nincs könyvből mint szép szavakkal tolettirozni, és nem tenni semmit. Reményem hogy az egylet igénytelen könyvtárral nagy-lelkűséget a közel jövőben éreztetni fogja.

Az egyleti alelok,

Hirek.

A Toldy-vörösmé Vácson szin-tén megtartatván. Blumeneit Igndez 2. éves bölcsész tartott felolvasást a magyar irodalom történelméről, — szép készletűg fiatal felolvasó közölemérest aratot, közönség szép számmal volt jelen, az ünnepegy alatt távirat megszületett az ünnepegy Pestre.

Térbörök. 24 éves fiatal tehetség-szörnök gyuláról leszedett phosphor-megmérgezte magát, a szerencsétlen hat napi kínolódás után fló 14-én halt meg; — közrészlet mellett fló 16-án kísértek az örök nyugalom helyére Béko hamvaiba.

TÁRCZA.

A Bourgeois-ny vesztéség.

Prick Jozsef. (Folytatás).

Méltán mondta tehát Krisztus ezen hárbár intézményének szembő: „az Isten irg és a mas s a g ot kíván, nem áldozatot.“ — Máte 19. fek. 14-ik vers.

„Az Isten lelek, s kiki imádkáj. Ilekben és igazságban kell azt imádnok, — ilyeneket keres az atya.“

János 4. fek. 22-ik vers.

A mily igaz és való ez egy oldalról, ég úgy elvitézhatlanul bizonyos az is, hogy Krisztus ez n tanival nem csak a jeruzsálemi templom isteni tekinté-ét lerombolta, — s a legünnepesebb s természet feletti hitással bírónak képzelt szerzartások mel-lőttőség megtörte; hanem egyszerre mind az ezen előítéletlét fogomzást bak hit forrásból lét- és életeméit merítő zsidó-papságnak uralmát velejében rendítette meg.

Ugyanis a papok lényeges hívására, mint az Mózes harmadik s a papság szer-vezésére vonatkozó könyve bizonyítja, az enges-től és háldálásokon illetékes be-mutatásban és felajánlásban központosult. Ez uton nyerte a nép bünök meg-bocsátását, az uton Jehovának áldását.

A véres áldozat-clannyra lényegéig képte

az ő-szövetségi cultusnak, hogy e nélkül nem csak bünbocsánatot vární nem lehetett, ha-nem a főpap szentésbe, hol Jehova tűz alakjában folytosszon jelen volt, az áldozat vére nélkül, — be sem mehett. —

Legyen szabad ezen állításom igazolá-sul Mózes harmadik könyvéből egy pár adatot felhoznom:

„Mikor pedig Áron az ő tulkáit az ő bünöret való áldozatára felviszi, hogy mi d magának, mind házáépének ájok megizs-títsa: olje meg az ő maga bünöret való tul-kát. — Annak utána a tuloknak verét vévén, hintse meg az újjával a kegye-lem táblájának felső szinét n a p k e t e l e t. — A kegyelem táblája előtt pedig hinsen hetszer az újjával a ből a vérből.“

„Annakutána olje meg a községek bakját, azoknak önkéért való áldozata, s vigye be annak verét a fügyönyő beül, s hintse meg azzal a kegyelemek táblá-ját, és a kegyelem táblája előtt is hintse el abból.“

„És minekutána kijő az ur előtt való oltárhoz, azt is tisztítsa meg, és vévén a tuloknak és baknak véreből, kenje meg azzal az oltárnak szarvait mind körül! — É s hintse meg az oltárt is az ő újjával hetszer abból a vérből, ekképen tisztává teszi azt, és megszenteli az Izráel fiainak értelme-ségeit, stb.“

„Ez ilyen tisztítást pedig az a pap cselekedje, a kit az ur megkent, és a kinek

szolgálatját arra szentelte, hogy neki pap-ja legyen, stb.

„És ez köztetek örök re való szertar-tások legyen, az Izrael fiának minden bünöktől való megtisztá-lásokra, stb.“

Mózes 3-ik könyv, 16-ik fejezet.

Mástel érezt év jó és balszerencsi közt az ő-szövetségi védpáiza alatt és a kiserzartások köztelimbem nevékdő zsidó-nép, mely szerezészen len jel-nél iszonyval elordulva a mult magasztos lépéim hátrá-lalál-kezeséssel mintegy legesze meren-gett, s mind ezt a reform szellemé által megtámadva látván, a lamhajójának horgony-nyel elszakasztva, s irányát megváltoztatva képzévével feljaldult, s lelki szorongás-k kö-zött emele a kértés: ki ezen ember, ki Izráel fiainak a patriarcháchtól öröklött s isteni nyilatkozatból származott és másfel-ét erev folytossan gyakorlata által szentesítet valiaisi intézményeit s Jehova papjainak fenségét, újtanának fenyevel elhomálytini s érvényülé elemét felbomlasztani tör-késék??

Ki ezen ember, ki a bünöket minden áldozatok nélkül onhatal-ánál megbocsátja?

Ki magát a szabály urának mondja?!

Ki a szokások imék értékét és hatá-sát kétségbe vonja?

Ki végre ezen ember, ki magát az ut-nak és igazságos nevezí — ki hátrözot-tan állítja, hogy az Atyához senki se meh-et, csak ő általa?!!

Krisztus ellenégek nem késtek ezen

Ég
modt bel
syr u p o
szempont
hozata
céz és ivé
ra rosasz
orvos ism
e a Poga
latva mo
orvos má
plesség tét
iffégnáv
ráfón a b
hozár a
meg a p
Pestrol
ivott
Né
zik mag
pesséb ü
ban elvát
fogva az
nincs ser
valamint
lelőt kn
ahoz így
és teszt
legyen.
bél vadd
a mennyi
a város
Prá
telt szék
tézvén a
K
állomás
ban. Fel
624. -
rabbal tó
Ily
szinház
jaival sz
azonban
sek a k
között
hogy ol
közök

fontos ké
kők meg
Elo
leal szeg
3-ik vers
Má
fej 15-ik
Ez folyá
tehet-seg
mgyvala
végtelen
és nemes
Mi
detől f
mól ism
volt láng
től mgy
Ez
helyen é
ség, a p
tehet-seg
moltalan
köndek!
Ez
tehet-seg
azon fáj
élhetlen
sz szűs
s újabb
Va
emberek

Egy kis tévedés, helybeli jobboldali beteg polgártársunknak Pa g l i a n o s y r p o t t nevezte az orvos, ki, gazdasági szempontból szomszédaskönyvben, Petróli hozatta azt; hozzott is ez neki egy kétércés üveggel syprot, mit ő bizonyos decázra rosaságának lét is használt; midőn az orvos ismét meglátogatta őt kéri: hasznaldja-e a Pogliano-syprot? — Ez az üvegre mutatva mondja jenen, és jó hatásvan, — az orvos már az orvos nagradja által is leylemmé tétevéen, megvizsgálta a szert, és egész pfelegmával patienszébe fordít mondván: harátom a szer jó lehet, hanem elfelejtettem hozzá kezelt praescribálni; ekkor tudta meg a patiens, hogy ő fővénységé miatt Petróli hozott sch u h w i c h s s y r p o t t y v o t t.

Némely ember annyira megfélekedzik magáról, hogy fényes nappal a legpesebb úton csupán csak kutyája irányában elváltat gárde des dames felé szerepelt fogva az idegen kutyákat lödözi le, — nincs semmi szavunk ilyen gyöngéd viszonyhoz, valamint akkor sem nagradja által is leylemmé tétevéen, megvizsgálta a szert, és egész pfelegmával patienszébe fordít mondván: harátom a szer jó lehet, hanem elfelejtettem hozzá kezelt praescribálni; ekkor tudta meg a patiens, hogy ő fővénységé miatt Petróli hozott sch u h w i c h s s y r p o t t y v o t t.

Fővénységünk a múlt számban érintett szék közönségét a tapintatos an elintézéven a színház a kért széküket már bírja.

Kümmutatás a váci m. k. táviratóállomás főgármáról 1871. év október havában. Feladott sürgöny: 564, — megérkezett 624. — Összesen 137 darab, azaz 98 darabbal több, mint 1870 október havában.

Színházi szemle.

Ily rovat megnyitását egy művelt színházi közönség, és avatott Thalia papjaival szemben fölöslegesnek tartottam; azonban látva azt, hogy a félreértések a közönség, — némi elfogult tájékozottság a színészet részéről igényli, hogy oly szerepet játsza, mint a sakkokozás nézője, ki sokszor gyöngesége

daczára is jobb húzásokat tenne, mint maga a játszó két fél, — kényszerítem a szerkesztőt, hogy közvetítő czéllra rovatot nyisson.

A színészet az élet photographija, és mint ilyen kell, hogy élethi legyen.

Ne érzékenykedjünk tehát, még akkor sem, ha az erényt előbb sárban hurorelj meg ez életi photographija, mielőtt trónra ültené, mert ez a közéletben is így van; — de színészeink so színészek erősen ama jelenetek, melyek csiklandós szavakkal az élet salakját jelzik.

A nevető közönség azon része, mely jókedvű némi csiklandós kifejezések erősebb hangsúlyozása folytán rohögés által nyilvánítja, az nálunk kis számot tesz ki, és soha sem irányandó, de azon része sem, mely a híven színezett életet, alszermecet színlelvé, nyitl újjak, de azért arcmé tartott kézzel szemléli.

Jelezze az illető színész Jupiter hattvítvá lét átváltozását is ha kell — de úgy, miként azt a hallhatatlan festő tévé, és ekkor eltalálta az utat és módot, miképp az a legérzékenyebb közönségnek is a legmezelebbebb valót előtérni.

Ez a közép-út!

Emnyit jelezést egy, két himnemt közönség közötti hatást vadászó Thalia pap részére, azonban kijelentem, hogy ezáltal magát a társulatot nem csak érteni nem akarom, sőt mint látni fogják, eddig érzett elismerésem, mindig és mindentül, szóval és tettel nyilvánítani nem készenek. Ezt előre bocsátva, lássuk az előadásokat:

V a s á r n a p november 12-én „A könyv elmúlté a ny” adattól elő, — a czimszerepet Aradiné adta és pedig oly jól, hogy a nyert tapsokat nem

csak megérdemlte, sőt a közönséget tetszésnyilvánításában fenekarnak mondhatók, ha egyáltalán annak a dívtábol egészen kimenni nem kellenék. A bölcsé előtti jelenet, midőn kétségbeesetten remegő barátája ajkaira tévé kezett a gyermeket magának mondja, kitűnően sikerült; szóval kitűnően fel fogott, átérzett szerepében, sőt egyáltalán tőle adott bármely szerepben Aradiné társulatnak, de egyzersermind a közönségnek is szeméfyene. A r a d i j ó S t e r z l v o t t, bele találta magát szerepében; — az adósk börtöne, és a törvénszék előtti jelenete megkaczagtatta közönségünket. — Az előadás corceet volt, mindenki szereplő betöltés szerepe köré, — közönség elégszámmal.

K e d d november 14-én, A r a d n a n y és z e r e l e m adott a nögyélet és dalkör javára, e kitűnő színművet már jobban is láttuk adva ezen társulattól, — mind az által, J a k a b n e t (Luiza), kinek szerepében egy, szerelmét önkézz semmivé tenni kénszerűt nőt kellett jelképezni, — ki kellelmetünk; szerepét felfogta, érzelmi hullámzatokat visszaadta, a mint szokás mondaní színezni a szavallatát kitűnően éri, mi által sokszor hatást vezet a legszöbe jelenet. A b o n y i (Walter Ferdinand) szép tehetségű és jövőví színező, az elvetemedett apának nemes lelki fiát jól adta, és megérdemlé a közönség tetszésnyilvánításait.

H a h l e n e t (Ladi Milford) kedves színpadi alak, és a nemes, de az udvari gyöngyöncök jegével bástyázott lelkű nő jól személyesíti. Aradi (Walter) Jakab (Wurm.) Hühnel (Kalb) jól betölték helyüket.

Közönség a jótékony csál mellett is közép számmal, az erkölyek voltak

fontos kérdésre saját nyitk szerint a érdekek megvédésére koholt feleleteket adni.

Előadók tehát, hogy Jézus egy Gallileai szegény ácsnak irástudatlan fia.

Máté 13. fe. 35. vers. Márk 6. fe. 3-ik vers. Máté 13. fe. 5—4 vers. János 7-ik fe. 15-ik vers.

Ezen vád a legaljasabb érzelmek kifolyása, s gyalázatra válták az emberi lételő teheténeket és erkölcsi méltóságának, — megvevélés magát az élő istent, kinek végtelen bölcseséggel és tisztelettel belesz, és nemest szalma-vasköbökbe létre hozni.

Mindaz által emberi társadalom kedvétől fogva egész a mai napig ezen aljas vád ismételt magát, mint a cholera, s nem volt léngés kit a világg ezen keserű pohár-tal megimkelt.

Ezen az elégtétel, miben a magasabb helyen és hársányban született közpészerség, a protektio árnya által vetődött és a tehetségenk utját elzáró dösök, s más gyómtalanságok oly sovány kefélj gyönyörköknek!

Ez a főlény, melyet a sárba berántott tehetség ellenében magunknak vindikálunk azon fájalmias odúba lesimogatására, hogy éhbeteglenségük érdezheten azon magaslata még csak felénezi is képtelenek, ha a lánsszas zápte a világgosság örök fénye cskébe tart, s újabb és újabb csodákat felfedez.

Vannak és mindig voltak nyomorult emberek, kinek érdemtelenség és átlatok

nyert babérait a lánsszég égető világa elperzselvén ez ellen nemelen boszjók és irigységük egész özőnét árszatózták, s a nemesnek anélkül és rögs pályáját tövisekkel behinték:

Készek voltak inkább az emberiség szemégyé koczkatatni, saját földelőket erkölcsi méltóságok megfertőzni, és a lelkiismeret szavát erőszakkal elfojtani, mintsem testvéri kezét nyujtva könnyíteni isten hivatottjának nagy művét.

Pedig ha a világtörténelem lapjait gondosan tanulmányozzák vala, könnyen felismekedhettek volna azon gyódszókra, hogy azon emberek, kik a társadalom gépezetében hatalmas kézzel belevoltak, s azt újjak kíták s azon férnak, kik a udomány nagy tengerének titokteljes mélyébe leereszköztek a tiszta grógyótt felözöltek és a természet titkait azon fötönm szalagik, hol az a terem-0 kezében öpanszoptul kinyomozták többnyire szegény szülőknek gyermekeik voltak.

Mindán szenthatviszást hinközötté lánsszég szíve a nélkülözéseket és keserűségeket közpétt idő előtt megszokták, s lelke a reál érdemtelenséggel elhagyá — öszop-akkal s szobrokkal dic-öökét sirját, hová öté kortársainak közönyössége taszta.

Ezen nyomorultak dübét Krisztusnak az emberi történelemben ismeretlen anyála szelidsége se fgyverezhette le — néki is hallania kellett, hogy ő gy szegény ács mo-

sternek fia, következéleg semmit sem tudhat!!

Nem akarok a történelemből ezer meg ezer adatokat idézni ezen feltevés östobaságá ellen, elég legyen a jelen körböl azt jeleznem, hogy az ószakumírival egyesült államok alkotmányi Lincoln Ábrahám a bíróságok kerítését hássa mentete meg. — Hadi dícsőség pedig Garri Unices a timárlegény alapította meg, — sőt Tvegofft tengeranya, kinek Ausztria tengeri nagy gyódszelmét köszönheti sem született hársányos gondoskodás nélkül.

Volt azonban ezen Krisztus ellen emelt vádnak egy messzöbe terjedő czélzása is, a zsidópapok és írástudók azt kívánák ezzel kifejezni, hogy Krisztus „apátian gyerek” azaz leszármazása (genealogia) nincs.

A zsidópapi nemzedékek leszármazási öklevelei a Jeruzsálemi templomnak megszórtatásán örtizetnek, s minden papjelöltsége jelenkezének igényli a legnagyobb szigorú megvizsgáztatást, s csak ha a leszármazás minden ízei kivétel mentesnek találtattak, avatottak fel, sőt még azután is, ha a részben foglyokozás fedezetelték fel, a papphivataltól minden írgalom nélkül megszórtatás, ha minijárt áhitatlan, hibölcsölethen, és éreynben papársait feil multa is.

(Folyt követ)

csupán teljesen elfoglalva, a zártszékek között sok üres hely tárogot.

Szerdánovember 15-én Matrózok a fedélzeten, operette, ezt megelőzte: A tükör. — Háhnelné (Kelleminé) megfelelt színpadon felvett nevének, jól sikerült azon jelenet, midőn az előtte álló nemes nyomorult (Váray) gyermekének megmentését mondja el. Jakab (Váray) jól maszkirozva adta a nemes tények által nyomorultá lett Várayt, nekem mindazáltal úgy tűnt fel, mintha több intricus modort adott volna alakjának miud a mennyire szüksége lett volna Váraynak Kelleminé ellenében, egyébként szerepében otthonos volt, dacára, hogy egyike a legnehezebb szerepeknek. — Az operetében játéku és hangjuknál

fogva kiténtek Szombathelyi (Piffard) Mihalo vies (Max), hogy pedig Aradiné (Emma) csengő szép hangja, játéka, kelves alakjával itt is mindenek felett állott, azt fölsőleges mondani. Jakab (Profond) kis szerepét, az izásók iskolamestert jó maskirozással élethűen adta.

Közönség a szakadó eső és bokáig érő sár miatt csekély számmal volt. Csütörtök November 16-án adták „Az udvari bolond-ot”

Abonyi (Venczel), Szombathelyi (Brebér), Jakab (Kozenberg), Aradi (Haucsik), Aradiné (Agnes), Háhnelné (Erzsébet), Jakabné (Justin) ösvágó játéku által élvezetes estétszerezek a vízőzonszerű időjárás

miatt gyér számmal megjelent közönségnek.

Zenekar, (aunc venio ad fortissimum virum), hogy egy jó zenekar összeállítása és fenntartása nagy költséggel jár, és vidéki szintársulat-igazgatóknak ezt tenni valósággal áldozat, belátjuk, azonban szó nélkül hagyni nem lehet azt, hogy felvonások között magyar közönséget, magyar szintársulat valzerok és polkákka tractál; a zenekar primása nem ügyetlen zenész, miért nem tanulnak be néhány magyar darabot? — csodálom a közönség azon részét, mely a a nyersebb ifjúságból is áll, hogy még eddig ki nem fityülték.

Sincrus.

Feloldó szerkesztő: ÉLIÁSSY GYULA.

H I R D E T É S E K.

Hirdetmény.

A Magyarhóban élő zeneművészek segély-egylete által folyamatba tett

nagy ezüst-sorsjáték

sors-jegyci, melyek részben több rendbeli értékes nyereményekhez juttatnak; részben hazafias szempontból az országos dalár-egyesület anyagi felvirágoztatását is ezclozzák, alólirtnál megszerezhetők.

Egy sors-jegy ára 50 kr. o. é.

A kisorsolás határideje f. év december 31-ke.

A nyeremény sors-jegyek leszámítolási ideje f. év november végéig tart, miről a venni szándékozók szintén ezennel értesítettnek.

Hirdetmény.

A t. váézi káptalan uradalom leogétt dézma háza a váézi Nagypostáság lakában f. é. december 14-én d. e. 10 óraker nyilvános árverés útján el fog adatni — a venni szándékozók ezennel tisztelettel meghivatnak. — Kelt Váczon, nov. 17-én 1871.

Bartoss József,
számtartó.

Szálfa-eladás.

A t. váézi káptalan uradalom Sűgyi puszta idei vágásába lévő vastag szálfa a váézi Nagypostáság lakában f. é. november 28-án d. e. 10 óraker nyilvános árverés útján köbláb mérték szerint el fog adatni — a venni szándékozók ezennel tisztelettel meghivatnak. — Kelt Váczon, nov. 17-én 1871.

Bartoss József,
számtartó.

Kiadótulajdonos: Eliássy Gyula.

Hufnagel Imre,

dalköri pénztárnok és helybeli vegyes-kereskedő.

A t. váézi káptalan uradalom részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a Bácskai szöllőben lévő régi gunyhó: (miután új építettett) e f. hó 27-én d. e. 10 óraker nagyságos Soós úr lakában nyilvános árveretés útján el fog adatni, — venni szándékozók ezennel tisztelettel meghivatnak — Kelt Váczon nov. 17-én 1871.

Bartoss József,
számtartó.

Vác, 1871. Nyomatott a siketn. iparint. gyorsajtójan